

at have opnaaet, hvad jeg vilde, saa at Ministeriet vel vil vride at ordne Forholdet paa den rette Maade. Jeg tillod mig ogsaa at antyde, at det navnlig er Forholdet paa Landet, jeg har sigtet til. Jeg har ogsaa, da jeg først havde Ordet, udhævet, at i Kjøbenhavn ansaae jeg det for umuligt at efterkomme Forordningens Bestemmelse; men derfor meente jeg, at der maatte tages en anden Bestemmelse. Navnlig kunde der vel, hvor Bestemmelsen ikke lod sig overholde, være Grund til at indføre, hvad jeg tillod mig at bemærke finder Sted i Hertugdømmerne, at Examinationen foretages Dagen isorveien, og den høitidelige Handling selv dertimod, i hele Menighedens Overværelse, om Søndagen. Kunde jeg opnaae Saadant, hvad jeg haaber, naar flere kirkelige Anordninger skulle udførelse, da er jeg fuldkommen tilfredsstillt; og, efter hvad jeg har hørt udtale af den høitagede Premierminister, skal jeg derfor under nærværende Omstændigheder tage Forslaget tilbage.

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen optager dette Endringsforslag? (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

Blom: Det være mig blot tilladt at dvæle noget ved et Punkt, som blev berørt af den ærede anden Landsstingsmand for 11te Kredts (Lundsteen). Han udhævede nemlig som en Grund for, at Confirmationen kun burde afholdes een Gang om Aaret, den Omstændighed, at, naar den blev afholdt to Gange om Aaret, da vilde Minimum af Alderen ikke blive betydeligt. Jeg er fuldkommen af den Mening, at det er et væsentligt Punkt ved Bestemmelsen om Confirmationen, at den ikke bliver afholdt for tidligt. Der er i det Hele, troer jeg, en Stræben, en Tilbøielighed hos os, i vor Tid, henimod Præmaturiteten eller den for tidlige Modenhed. Vel er dette en Anke, der nærmest rammer de mere dannede Stænder; men vi maae frygte for, at, hvis vi indførte en tidlig Confirmation, foranlediget ved, at der antages en dobbelt Confirmation om Aaret, saa vilde det have til Følge, at de mindre dannede Stænder let kunde komme

ind paa en lignende Stræben efter en for tidlig Modenhed, hvilken i de dannede Stænder ingenlunde kan kaldes glædelig. Jeg skal blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den ærede 3die Landsstingsmand for 6te Kredts (Holberg) netop fremsatte i mine Tanker et saadant Exempel, idet han ansøgte, at et Barn paa 13 Aar kunde længes efter Nadsverens Sacramente. En saadan sygelig Pietisme hos et Trettenaars-Barn, hvorpaa Exemplet formodentlig endog er hentet fra Landboes befolkningen, vilde i mine Dine være saare beklagelig; og derfor fremfalder det Betænkkelighed hos mig at udvide Confirmationstiden til at finde Sted to Gange om Aaret, da det let kunde bidrage til, at Confirmationen skete i en tidligere Alder end nu. Dette Moment synes mig saa vigtigt, ikke alene paa Grund af det Vidnesbyrd, som en saa agtet Geistlig som afsøde Biskop Tage Müller aflagde herom, men ogsaa af den Grund, der er let opfattelig for Alle, nemlig, at en saa vigtig Handling, som dog Confirmationen antages at være, netop faaer sin Vigtighed derved, at Vedkommende er i en fuldkommen moden Alder, ikke alene, hvad Kundskab angaaer, men ogsaa med Hensyn til den hele Udvikling. Hertil, synes jeg, at det er vigtigere at tage Hensyn end til den borgerlige Fordeel, som kan opnaaes derved, at enkelte Familier kunne faae deres Børn noget tidligere ud af Huset.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

Det principale Forslag af Lundsteen med Udeladelse af Ordene: „saavel som Stiftets Biskop“ i Henhold til den af Premierministeren paa Kirke- og Undervisningsministerens Begne forlangte Delling, saalydende:

at Lovforslaget omredigeres saaledes:

Confirmationen bliver for Fremtiden at afholde 2 Gange om Aaret ogsaa i det Pastorat, hvor den hidtil kun har fundet Sted 1ste Søndag efter Paaske, naar det overveiende Antal af de der til Folketirken hørende Familiesædre finde det tjenligt.